

Velké pověření

Texty na tento týden

Mt 28,18–20; 2Pt 3,18; 1Pt 3,8–15; Oz 7, Za 10

Základní verš

„Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci.“ (Iz 50,4)

Kazatel P. měl rušné sobotní ráno. Vstal brzy, dokončil poslední přípravy na sobotní školu i na kázání a ujistil se, že má vše potřebné na odpolední evangelizační přednášku. Popadl klíče, zabouchl dveře a rychle vyrazil do sboru.

Autem se prodíral poměrně hustým provozem. Zlobilo ho, že je právě v sobotu ráno na cestách tolik lidí. Nechtěl přijít pozdě. Kam všichni jedou? Vtom ho náhle zablokovalo předjíždějící auto. Dupnul na brzdu, frustrovaně zvedl píšť a zakřičel na řidiče.

Nakonec se kazateli podařilo dorazit do sboru. Když vstal, aby začal učit, jeho oči přelétly třídou a zastavily se na povědomé tváři řidiče auta, na kterého před pouhými dvaceti minutami troubil a křičel.

Později, když člen sboru představil řidiče jako neadventistu, který je ve městě na návštěvě u příbuzných, si kazatel uvědomil, že každé naše setkání s lidmi – ať už se známými, nebo s cizími – by mělo být prostoupeno láskou, která vychází z trvalého vztahu s Bohem. Nikdy nevíme, jak to, jak se chováme jako věřící lidé, může ovlivnit druhé.

Osnova lekce

V předposlední lekci se budeme věnovat našemu poslání sdílet Boží lásku a pravdu evangelia s lidmi kolem nás. Nejen, že takovým životem přineseme něco krásného a pozitivního druhým, ale posílí to i náš vlastní duchovní život.

- Mt 28,18–20: Naše velké poslání (neděle)
- Mt 4,23–25: Ježíšův vzor praktické služby lásky (pondělí)
- 1P 3,14–16: Sdílení naděje s ostatními (úterý)
- Jr 31,16–20: Boží zájem o jeho „zbloudilé“ děti (středa)
- Za 10,10–12: Lásky k našim blízkým, kteří se vzdálili od Boha (čtvrtek)

„JDĚTE KE VŠEM NÁRODŮM“

¹⁸ Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. ¹⁹ Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého ²⁰ a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ (Mt 28,18–20)

... ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země. (Sk 1,8)

Když viděli odvahu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, žaslí; poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem. (Sk 4,13)

Osobní studium

Přečti si text „pověření“ v Mt 28,18–20. Zapiš si, v jaké souvislosti Ježíš mluví o „všem“. (Soustřed se na všechny tvary tohoto slova. V řečtině jde o stejné slovo *pas* a v textu se objevuje čtyřikrát.)

Ježíš nám dal pověření, abychom se dělili o jeho poselství se světem: „Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky.“ Posláním Církve adventistů sedmého dne je získávat učedníky, kteří pak budou získávat další učedníky. Tak všichni hlásáme věčné evangelium a poselství tří andělů (Zj 14,6–12), abychom připravili náš svět na brzký Ježíšův návrat.

Ke sdílení evangelia je povolán každý, kdo přijal nový život v Kristu. Přesto lidé příliš často zaujímají postoj, že to nemohou nebo nechtějí dělat. Možná si pod tímto pojmem představují kázání na veřejnosti nebo vedení složitého biblického studia, a tak kroutí hlavou: „Já ne! V žádném případě!

Jsem introvert. Evangelizace není mým duchovním darem.“

Správné hlásání evangelia má však svůj původ v tom, že jsme očitými svědky toho, co Bůh dělá v našem životě. Uvědomujeme si jeho působení, rosteme v něm a následně o své zkušenosti mluvíme s druhými. Bůh je neskonale dobrý. To, co pro nás udělal, je nejlepší zpráva, jakou tento svět může slyšet. Nemůžeme a nemáme mlčet! Vykoupil nás a povolal nás jménem – patříme mu. Může existovat lepší zpráva pro kohokoli na světě?

Přestože učedníci v rané církvi nebyli vzdělaní ani výřeční, můžeme se od nich mnohému naučit.

Co znamenalo pro ranou církev svědčit o své víře a o Kristu (viz Sk 1,8 a 4,13)? Jaký vliv měli Petr a Jan na ty, kteří je poslouchali?

Petr a Jan říkali: „Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet“ (Sk 4,20). „Bývali s Ježíšem“ (Sk 4,13), a proto se o vše chtěli dělit. Duch svatý jim dal odvahu a vložil do jejich slov přesvědčivou sílu.

Aplikace

Věnuj teď nějaký čas modlitbě. Pros o odvahu, když tě Bůh povede k těm, kterým o něm můžeš směle vyprávět. Pros o moudrost, abys věděl, kdy mluvit a co říct. Přečti si 1J 4,7–11 a modlí se o takovou lásku.

BEZ NÁTĽAKU, ALE S MOCÍ

²³Ježíš chodil po celé Galileji, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království Božího a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu v lidu. ²⁴Pověst o něm se roznesla po celé Sýrii; přinášeli k němu všechny nemocné, postižené rozličnými neduhy a trápením, posedlé, náměsíčné, ochrnuté, a uzdravoval je. ²⁵A velké zástupy z Galileje, Desítiměstí, z Jeruzaléma, Judska i ze Zajordání ho následovaly. (Mt 4,23–25)

Osobní studium

Přemýšlel jsi někdy, co Ježíše motivovalo v jeho službě? Proč každý den bez přestání uzdravoval, utěšoval, povzbuzoval, kázal a učil? Každý den. Desítky, stovky, tisíce lidí. O Ježíši se dozvídáme: „Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře“ (Mt 9,36). Byla to Ježíšova láska a soucit s lidmi, které motivovaly jeho práci. I nás by měla Boží láska vést k tomu, abychom cítili zodpovědnost za pověření, které jsme dostali – vést lidi k Bohu a k jeho pravdě (2K 5,14).

Už se ti někdy stalo, že ses podíval do tváře neznámého člověka v davu a pomyslel jsi na věčnost – a přemýšlel jsi, jestli zná Ježíše? Už jsi někdy v sobě pocítil lásku, kterou může dát pouze Bůh, ke zcela cizímu člověku v nouzi? Boží láska nás vede, abychom cítili břemeno přivádět lidi k němu. Jeremjáš řekl o Hospodínově slově: „... je v mém srdci jak hořící oheň, je uzavřeno v mých kostech, jsem vyčerpán tím, co musím snášet, dál už nemohu“ (Jr 20,9).

Když se však dělíme o to, co jsme poznali, s ostatními (svými slovy a skutky), nikdy bychom neměli nikoho nutit, aby přijal Boha a jeho biblickou pravdu. Nátlak je v rozporu

se samotnou podstatou Boží povahy. Bůh nenutil Adama a Evu, aby se vyhýbali stromu poznání dobra a zla (Gn 2,16.17). Nenutil lidi vstoupit do archy, aby byli zachráněni před potopou (Gn 7,1). Nenutil Izraelce, aby zůstali ve smlouvě s ním (Dt 4,29–31). Místo toho naplňoval jejich potřeby (Mt 4,23–25) a potom je vyzval, aby ho následovali. Ježíš nikdy nikoho nenutil následovat jeho ani jeho pravdu, ale nikdy se nás ani nevzdává (Mt 23,37).

Když mluvíme o své víře v Boha, měli bychom vždy zrcadlit Ježíšův přístup. „Ježíšovým posláním není nutit lidi k tomu, aby jej přijali. Svědomí se snaží znásilňovat satan a lidé, kteří jsou pod jeho vlivem. [...] Pokud máme sklony ubližovat a škodit těm, kdo neoceňují naše úsilí a jednají jinak, než si představujeme, můžeme si být jisti, že jsme pod vlivem satanova ducha.“ (DA 487; TV 312)

Potřebujeme se otevřít a dovolit Bohu, aby nás použil jako své spolupracovníky. Žijeme ve světě, který nenávidí pravdu. To nám však nesmí bránit, abychom se o ni dělili promyšleným a láskyplným způsobem. Pamatujme, že když se člověk seznamuje s Boží pravdou, často má největší váhu právě naše osobní svědectví (Zj 12,11).

Aplikace

Přečti si 2Pt 3,17.18. Jakými způsoby rosteš v milosti a poznání? Jak se to projevuje při tvých setkáních s lidmi kolem tebe?

JAK SDÍLET SVOU VÍRU V JEŽÍŠE?

¹⁴Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahoslaveni. „Strach z nich ať vás neděsí ani nezviklá ¹⁵a Pán, Kristus, budiž svatý“ ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel a naději, kterou máte, ¹⁶ale číňte to s tichostí a s uctivostí. Když jste vystaveni pomluvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni. (1Pt 3,14–16)

Osobní studium

Otázka pro každého z nás zní: Komu vyprávíš o své víře v Ježíše? Poštákoví, prodavače v obchodě, člověku, kterého potkáváš při venčení psa? Bůh volá každého věřícího, aby se do této práce zapojil. Zároveň nám dává své dary a slibuje, že nám dá „jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podírat slovem“ (Iz 50,4). Povinností křesťana je také být vždy připraven obhájit (řecky *apologia*) víru a naději, kterou máme (1Pt 3,15).

Přečti si 1Pt 3,8–16. Jaká je hlavní myšlenka těchto veršů?

Zde je několik jednoduchých bodů, které byste měli mít na paměti, když uvažujete o tom, jak sdílet Ježíše s druhými:

- Seznam se s někým a postupně si s ním vybuduj přátelství. Tvá vroucnost, laskavost a upřímný zájem o daného člověka – to, že budeš „milující“ – mu mohou pomoci přiblížit se k Bohu. (Někteří to nazývají „evangelizace prostřednictvím přátelství“.)
- Modli se, aby Duch svatý působil na srdce člověka. Pros také o správné příležitosti k setkání s ním.

- Hledej přirozené způsoby, jak mluvit o svých zkušenostech víry nebo se za ně modlit. Pros Boha o odvahu, ale i o ohleduplnost ve svém přístupu.
- Najdi způsob, jak seznámit svého nového přítele s dalšími lidmi ze sboru, aby mohl zakusit přijetí církevním společenstvím. Dobrým dalším krokem může být skupinové studium Bible.
- Modli se za konkrétní potřeby nebo otázky, které může tvůj nový přítel mít, a hledej příležitost ukázat mu, jak Bible přináší útěchu, rady a vedení pro náš život. Můžeš se nejprve podělit o jedno biblické zaslíbení nebo odpovědět na jednu otázku, která otevře dveře k hlubší diskusi.
- Přejde čas, kdy se budeš chtít svého přítele zeptat, zda by nechtěl udělat další krok (studium Bible a nakonec křest). Nespěchej, ale ani neotálej. Modli se o moudrost rozpoznat ten pravý čas.
- Naše činy by měly ukazovat, kdo jsme. To, jak se chováme k druhým, často mluví hlasitěji než slova. Když se náš charakter proměňuje podle Ježíšova vzoru (posvěcení), budeme žít tak, abychom k němu přitahovali co nejvíce lidí.

Aplikace

Kdo je ten jeden člověk, kterého ti Bůh postavil do cesty a za kterého se můžeš tento týden cíleně modlit a mluvit s ním o Ježíši?

ZBLOUDILÉ DÍTĚ

¹⁸Zřetelně jsem slyšel Efrajima, jak si stýská: „Potrestal jsi mě a byl jsem ztrestán, býval jsem jak nezkrocený býček. Obrát mě, chci se vrátit, vždyť ty, Hospodine, jsi můj Bůh.“ ¹⁹Po svém návratu chci činit pokání, po svém poučení budu se bít v prsa, stydět se a hanbit, že nesu potupu svého mládí.“ (Jr 31,18.19)

Osobní studium

Mnozí na vlastní kůži prožili bolest a zármutek z toho, že jejich dítě se navzdory hluboké duchovní výchově, v níž vyrostlo, rozhodlo odejít od Boha.

Efrajim, součást Božího vyvoleného národa, se odvrátil od Hospodina. Co se dozvídáme z textů Oz 4,17 a Oz 7 o jeho hříších?

Dále čteme, že Ráchel, Efrajimova babička, metaforicky pláče, protože Efrajim se vzdálil od Hospodina (Jr 31,15). Bůh odpovídá na její velký smutek těmito slovy: „Přestaň hlasitě plakat a ronit slzy, vždyť tu je mzda za to, co jsi vykonala, je výrok Hospodinův, však oni se vrátí z nepřátelské země. Je naděje pro tvé potomstvo, je výrok Hospodinův. Synové se vrátí na své území“ (Jr 31,16.17).

Místo toho, aby Ráchel dále plakala nad svým zbloudilým dítětem, Hospodin ji po-

vzbuzuje a dává jí naději. Co dalšího se dozvídáme z úvodních veršů (Jr 31,18.19)?

Z těchto příběhů se dozvídáme, že vždy existuje naděje (podobně jako v případě Efrajima a Gomery), protože Bůh se svých dětí nevzdává.

Přestože milující Bůh opakovaně kárá svůj vzdorovitý lid, jeho soucit nikdy neslábne a příběh v této kapitole pokračuje (viz Jr 31,20).

Můžeme cítit velkou bolest, frustraci a sklíčenost, nebo dokonce s hořkostí mluvit o těch, kteří jsou nám blízcí a kteří odešli ze vztahu s Bohem. Bůh nám však zde připomíná, že na zbloudilé dítě nikdy nezapomíná.

Jeho vztah k člověku v této situaci není povrchní, ale hluboký a upřímný. Bůh ve skutečnosti říká, že jeho srdce po takových lidech touží a přeje si, aby se k němu vrátili. Jeho milosrdenství je veliké.

Aplikace

Čím tě naplňuje Boží reakce na Ráchelinu bolest z Efrajimovy vzdorovitosti? Jak to ovlivňuje tvůj vztah k těm, kteří se vzdálili od Pána? K jakému postoji tě to povzbuzuje?

„PŘIVEDU JE ZPĚT“

¹⁰Přivedu je zpět z egyptské země, shromáždím je z Asýrie a uvedu je do země gileádské a libanónské, ani jim nebude stačit místo. ¹¹Projde s nimi mořem soužení, bude však bít do mořských vln, až vyschnou všechny hlubiny Veletoku. Svržena bude pýcha Asýrie, Egyptu bude odňato žezlo. ¹²Obdařím je bohatýrskou silou od Hospodina, budou chodit v jeho jménu, je výrok Hospodinův. (Za 10,10–12)

Osobní studium

Všichni jsme během našeho vztahu k Bohu prožili slabé nebo nejisté chvíle – údolí, kde naše srdce bylo nevěrné nebo kde jsme byli prostě příliš dlouho vlašni. Co tě přivedlo zpět do pevného vztahu s ním?

Zacharjáš 10. kapitola obsahuje několik krásných myšlenek o tom, jak Bůh přivádí svůj lid zpět k sobě. Přečti si pozorně tuto kapitolu a všimni si jejího hlavního poselství.

V praxi může být obtížné se ztotožnit a komunikovat s milovanou osobou, která odešla ze vztahu s Bohem. Možná přemýšlíš, jak by se situace mohla vyvíjet jinak a s jiným výsledkem. Možná bys rád věděl, jak s takovým člověkem komunikovat teď, když má jiný pohled na svět. A možná se cítíš frustrovaný a bezmocný kvůli špatným rozhodnutím, která tento člověk stále dělá. Takové myšlenky budou vždy ovlivňovat tvůj postoj k milovanému člověku. Je proto velmi důležité strávit dostatek času s naším Spasitelem.

To, jak žijeme, naše činy, slova a modlitby za naše zbloudilé dítě nebo našeho partnera, který odešel od Boha, mohou radikálně změnit jejich životy a budoucnost. (Přečti si v L 22,31.32 a J 21,15–17, jak Ježíšovy modlitby za Petra změnily jeho život.) Nenech se pohltnout smutkem, nesklozni k odsuzování. Místo toho požádej Boha, aby tyto pocity nahradil láskou, kterou může dát pouze on. Pros Boha, aby tě „přikryl“ svou povahou, abys mohl být příkladem láskyplného a nesobeckého postoje. Pamatuji: „Nic nemá na člověka větší vliv než nesobecký život. Nej-silnějším argumentem ve prospěch evangelia je milý a laskavý křesťan.“ (MH 470; ŽNP 253)

Díky příkladu našeho života, který ukazuje na Krista, v nás ti, kteří ho odmítli, uvidí něco, co může pocházet pouze od Boha. Uvidí pokoj, který přesahuje každé chápání, lásku, která se nikdy nevzdá, a naději, která věří navzdory všemu. Boží láska k nám i k našim blízkým nikdy neochabuje. A tuto lásku, kterou každý den přijímáme, můžeme dávat lidem kolem nás.

Aplikace

K čemu nás povzbuzuje text Ef 3,17–19? Je někdo ve tvém životě, kdo se vzdálil od Boha? Jak mu můžeš tento týden projevit Kristovu lásku svými modlitbami, činy nebo povzbudivými slovy?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Základem zbožnosti je láska. Nikdo nemá čistou lásku k Bohu, i když ji vyznává sebevěleji, nemá-li nesobeckou lásku ke svému bližnímu. Tuto lásku nezískáme tím, že se pokusíme milovat druhé. Potřebujeme mít Kristovu lásku v srdci. Rozplyne-li se sobectví v Kristu, vytryskne láska samovolně. Až zatoužíme nezištně pomáhat druhým a být jim požehnáním, až nebeská atmosféra naplní naše nitro i srdce a projeví se v naší tváři, dosáhneme plnosti křesťanské povahy. (COL 384; PM 197)

„Ti, kteří jsou nejaktivněji zapojeni do získávání lidí pro Ježíše Krista, se nejlépe rozvíjejí i v duchovnosti a oddanosti.“ (Ev 356; Eva 199)

„Zapomněli, že zlu mohou nejsnáze vzdorovat průbojnou službou...“ (AA 105; PNL 60)

„Chceme-li s ním prožívat radost z pohledu na lidi vykoupené jeho obětí, musíme s ním spolupracovat na jejich záchraně.“ (DA 142; TV 86)

„Lidé, kteří odmítají přednost spolupracovat s Kristem ve službě, zároveň odmítají jedinou možnost, jak se připravit na život v jeho slávě.“ (Ed 264; Vých 156)

Otázky k rozhovoru

1. Proč je láska základní nezbytností účinné evangelizace?
2. Jaká je vaše zkušenost s tím, že získávání lidí pro Krista je spojeno s osobním a živým vztahem s Bohem?
3. Co potřebujeme vědět nebo znát, chceme-li druhým vyprávět o Bohu? Existuje něco jako základní předpoklad vydávání svědectví? Pokud ano, co to je?
4. Čím byste začali biblické studium s nevěřícím člověkem? Soustředili byste se nejdříve na dokázání určitých věroučných bodů, nebo na pozvání poznat Ježíše?
5. Zaspívejte společně píseň „Mou spásou je Pán Ježíš“ (číslo 189 ze zpěvníku „Zpívejme Hospodinu“). Přemýšlejte nad slovy, která zpíváte.

Shrnutí

Když Boží láska a jeho živé, mocné Slovo naplní náš každodenní život, budeme cítit vnitřní potřebu Boha milovat a vyprávět o něm lidem okolo nás. Naše slova by měla vést modlitba, ohleduplnost a víra, že Boží slovo, které vychází z jeho úst, se k němu nevrátí s prázdnou, ale úspěšně udělá, co Bůh chce (Iz 55,11).